

בעניין:

1. _____ **ברגותי**
ת.ז. _____, מכובר, נפת רמאללה
2. **המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.**

כולם ע"י ב"כ ידין עילם (מ.ר. 39475) ו/או עוה"ד סיגי בן ארי (מ.ר. 37566) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או חוה מטרס-עירון (מ.ר. 35174) ו/או יותם בן הלל (מ.ר. 35418) ו/או עביר גיבוראן (מ.ר. 44346) ו/או עידו בלום (מ.ר. 44538)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרות

- נ ג ד -

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

המשיב

הודעה לבית המשפט ובקשה למתן צו על תנאי

"בידודו של האסיר מן החברה כדי להגשים את תכליות הענישה גוזר עליו גם בידוד משפחתי מבן זוגו, מילדיו, וממשפחתו במעגל הרחב יותר. **אולם גם בהינתן הגבלה אינהרנטית זו למאסר, קיומה של זכות אדם למשפחה ולהורות מחייבת צמצום היקף הפגיעה בה ככל הניתן, ובגבולות ההכרחיים בלבד, כגון בדרך של מתן היתרים מבוקרים לבקורי משפחות אצל אסירים, יציאה לחופשות בהתקיים תנאים מוגדרים, העמדת אמצעים המאפשרים התייחדות בין בני זוג, וכיוצא באלה. בכך, נשמרת מידתיות הפגיעה בזכות האדם, המתחייבת באורח מובנה מעצם שלילת החירות הנילוית למאסר".**
בג"ץ 2245/06 **דוברין נ' שירות בתי הסוהר**, פס' 15 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה (טרם פורסם. 13.6.2006).
ההדגשה שלי – י.ע.)

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להתיר לעותרים להגיש הודעה מטעמם וכן להוציא צו על תנאי כמבוקש בעתירה. תגובת המשיב להודעת העותרים מצ"ב.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. שני סעדים התבקשו בעתירה דנא. האחד, בקשת העותרת 1 כי בית המשפט הנכבד יורה למשיב לאפשר לה לבקר את בעלה הכלוא בישראל, או למסור תשובה מנומקת מדוע אינו מאפשר זאת. השני, שיורה למשיב לנמק, מדוע לא יעמוד בהתחייבותו להשיב בתוך חודשיים עד חודשיים וחצי לפניות המועברות אליו במסגרת ההסדר שהנהיג לביקורים בבתי הכלא של תושבי השטחים, בעניינם קיימת מניעת כניסה לישראל למטרות אחרות, כפי שניתנה לבית המשפט הנכבד במסגרת בג"ץ 10898/05 **נהיל פטאפטה נגד מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית** (להלן: **בג"ץ פטאפטה**, תגובת המשיב מיום 16.2.2006 צורפה כנספח ע/2 לעתירה).
2. ביום 5.11.2007, במהלך הדיון ועקב הערות בית המשפט הנכבד, חזרו בהם העותרים מהעתירה ככל שהיא נוגעת לסעד הראשון.

3. עם זאת, בית המשפט הנכבד קבע ביחס לסעד השני כי "מתבקשת המדינה לבדוק את הטענה לפיה חלפו שנתיים וחצי עד למתן מענה לפניית העותרת בידי הגורם המוסמך. כן מתבקשת בדיקה כללית לגבי מועדי מתן מענה לבקשות דומות, ולקחים שהופקו, במידת הצורך". לשאלת בית המשפט הנכבד כמה זמן יידרש למשיב בכדי להגיש תשובה משלימה, השיבה ב"כ המשיב כי תזדקק ל-60 ימים וכך נקבע בהחלטת בית המשפט הנכבד כי "תשובה משלימה מטעם המדינה תוגש בתוך 60 יום. תגובת העותרים תוגש בתוך 30 יום לאחר מכך".
4. נכון להיום, 71 יום לאחר החלטת בית המשפט הנכבד, עדיין לא נתקבלה תגובת המשיב. ביום ה-13.1.2008 פנה הח"מ לב"כ המשיב בשאלה מתי תוגש תגובתם ונענה כי ככל הנראה תצטרך לבקש ארכה מבית המשפט הנכבד.
5. כאמור, ביום 16.2.2006, במסגרת בג"ץ פטאפטה, הודיע המשיב כי משך הטיפול בפניות כאלה הינו כחודשיים עד חודשיים וחצי. לצערה הרב של העותרת 2 (להלן: **העותרת**), טיפול המשיב בבקשות של פלסטינים "מנועי כניסה לישראל" לקבל היתרי כניסה לישראל, לצורך ביקור יקיריהם בכלא, חורג בצורה חדה מהטיפול לו הוא התחייב במסגרת בג"ץ פטאפטה.
6. ביום 10.1.2008 פנתה העותרת ליועמ"ש המשיב וסקרה בפניו את ממצאי בדיקתה בנוגע לטיפול המשיב, במהלך שנת 2007, בבקשות של "מנועי כניסה לישראל" לקבל היתרי כניסה לישראל לצורך ביקור בכלא.
7. על פי הממצאים, מתוך 203 פניות של מרשי העותרת אשר במהלך שנת 2007 ביקשו לחדש את היתר הכניסה לישראל לצורך ביקור בכלא, **3 בלבד קיבלו מענה בפרק הזמן של חודשיים וחצי לו התחייב המשיב (1.5%)!**
8. כמו כן, מתוך 203 פניות אלו, זכו למענה 125 בלבד כאשר זמן המענה הממוצע עמד על 4 חודשים. **ל-78 מתוך 203 הפניות לא ניתן מענה כלל, והזמן הממוצע במהלכו הם ממתינים למענה, עומד, נכון להיום, על 6 חודשים.**
- מכתב העותרת ליועמ"ש המשיב, מיום 10.1.2008, מצורף כנספח ע/5.
9. לצערה הרב של העותרת, עשרות העתירות אשר הוגשו על ידה בעניין זה לבית המשפט הנכבד, עתירות אשר גורמות לבזבוז זמן שיפוטי יקר של בית המשפט ולאובדן שעות עבודה רבות הן של עובדי המוקד והן של עורכי הדין של המשיב, לא גרמו למשיב לשנות מדרכו ולעמוד בהתחייבותו. כאמור, גם החלטת בית המשפט הנכבד בעתירה דנא בה ניתן למשיב, לבקשתו, זמן של 60 יום לצורך המצאת תגובתו, לא גרמה לו לשפר את דרכיו והוא אף לא להגיש את תגובתו תוך הזמן הנדרש.
- לאור האמור לעיל מבקשת העותרת מבית המשפט הנכבד להוציא צו על-תנאי כמבוקש בסעד השני בעתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיב, להפוך את הצו להחלטי ולהשית על המשיב את הוצאות העותרים ושכר-טרחת עו"ד.

ירושלים, 15 בינואר 2008

ידין עילם, עו"ד
ב"כ העותרות

(ת.ש. 49212)